

AKT

VEDRØRENDE TILTRÆDELSESVILKÅRENE OG TILPASNINGERNE AF TRAKTATERNE

I Akten fastlægges de under forhandlingerne aftalte betingelser for tiltrædelse. Akten har som nævnt traktatretslig status. Akten består af fem dele:

FØRSTE DEL

Princippet

Ved udvidelsesforhandlingernes begyndelse den 30. juni 1970 erklærede den danske regering ligesom de øvrige tre ansøgerlandes, at man accepterede de af De europæiske Fællesskaber opstillede tre hovedbetingelser for forhandlingerne, d. v. s. accept af de tre EF-traktater, de senere trufne beslutninger, planerne for De europæiske Fællesskabers videre udvikling og EF-traktaternes politiske mål. De nærmere bestemmelser herom er fastlagt i Aktens første artikler om principperne.

Ifølge art. 2 indtræder de nye medlemsstater på linie med de oprindelige medlemsstater i EF's grundlæggende traktater og dermed i de rettigheder og forpligtelser, som følger heraf. Teksterne til EØF-traktaten og EURATOM-traktaten er i oversættelse til dansk, irsk, norsk og engelsk vedlagt Akten, jfr. art. 160. Disse tekster har gyldighed på samme vilkår som teksterne på de oprindelige medlemsstaters fire sprog. Det samme gælder de traktater, som har ændret eller suppleret de to traktater, d. v. s. fusionstraktaten og budgettraktaten. EKSF-traktaten har alene gyldighed i den oprindelige franske version og ikke på noget andet sprog. En dansk oversættelse er vedlagt som bilag 2 til den foreslåede lov.

De af Fællesskabernes institutioner vedtagne retsakter gælder ligeledes for de nye medlemsstater fra tiltrædelsen. En redegørelse for disse retsakter, opdelt efter sagområder, er indeholdt i Tillæg 2. Der er dog fastlagt visse modifikationer som følge af de nye medlemsstaters tiltrædelse af EF-retsakterne:

– Som følge af udvidelsen er der foretaget en række tekniske tilpasninger af retsakterne, jfr. Aktens artikel 29 og bilag I;

– visse andre tilpasninger kan først foretages på et senere tidspunkt, jfr. art. 30 og bilag II;

– for visse retsakter på landbrugsområdet gælder overgangsbestemmelser, jfr. art. 107 og bilag V;

– for en række retsakter på andre områder gælder det samme, jfr. art. 133 og bilag VII;

– en række *forordninger* finder først anvendelse i de nye medlemsstater fra et senere tidspunkt end tiltrædelsesdatoen, jfr. art. 150 og bilag X;

– for en række *direktiv*ers vedkommende skal de nye medlemslande først på et senere tidspunkt end tiltrædelsen iværksætte de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger, jfr. art. 152 og bilag XI.

Hvad angår de EF-retsakter, som vedtages i tiden mellem forhandlingernes afslutning og de nye medlemslandes indtræden, henvises til afsnittet nedenfor om det aftalte arrangement for denne periode.

Ifølge artikel 3 indtræder de nye medlemsstater de afgørelser og aftaler, der er truffet af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer samlet i Rådet. Det drejer sig om internationale aftaler, hvis anvendelse i hver medlemsstat afhænger af det pågældende lands forfatningsmæssige regler for indgåelse af overenskomster med andre lande, hvilket ofte indebærer parlamentarisk godkendelse. Der er ikke tale om EF-retsakter som defineret i EØF-traktatens art. 189, og traktatens regler om offentliggørelse gælder ikke for disse akter. I realiteten offentliggøres dog de fleste sådanne akter i De europæiske Fællesskabers Tidende.

En liste over afgørelser og aftaler truffet af regeringsrepræsentanterne samlet i Rådet er indeholdt i Tillæg 3. Hovedparten heraf angår kul- og stålområdet, dels en række aftaler om told- og transportforholdene for disse varer, dels afgørelser om åbning af årlige eller halvårslige toldkontingenter for varerne henhørende under EKSF-traktaten. Endvidere er der ved sådanne akter sket udnævnelse af medlemmer af EF-institutionerne.

De nye medlemsstater forpligter sig til fra